

Araştırma Makalesi

ÖZEL VE DEVLET OKULU ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL MEDYA BAĞIMLILIĞI VE SPORA KATILIM DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ*

INVESTIGATION OF SOCIAL MEDIA ADDICTION AND SPORTS PARTICIPATION LEVELS OF PRIVATE AND PUBLIC SCHOOL STUDENTS

Gönderilen Tarih: 07/02/2025
Kabul Edilen Tarih: 17/03/2025

Döndü UĞURLU†

Kırıkkale Üniversitesi, Kırıkkale, Türkiye.

Orcid: 0000-0002-9153-8900

Hakan YAPICI

Kırıkkale Üniversitesi, Kırıkkale, Türkiye.

Orcid: 0000-0002-7029-1910

Büşra EMLEK

Kırıkkale Üniversitesi, Kırıkkale, Türkiye.

Orcid: 0000-0001-9428-2608

Mehmet GÜLÜ

Kırıkkale Üniversitesi, Kırıkkale, Türkiye.

Orcid: 0000-0001-7633-7900

* Bu çalışma 22. Spor Bilimleri kongresinde sunulmuştur.

† Sorumlu Yazar: Döndü UĞURLU, Kırıkkale Üniversitesi, mail: dondusimsek@kku.edu.tr

Özel ve Devlet Okulu Öğrencilerinin Sosyal Medya Bağımlılığı ve Spora Katılım Düzeylerinin İncelenmesi

ÖZ

Bu çalışma, özel ve devlet okulu öğrencilerinin sosyal medya bağımlılığı ile spora katılım düzeylerini incelemeyi amaçlamaktadır. Sosyal medya bağımlılığı, dijital platformlarda aşırı zaman harcamak ve bunun kişisel yaşam, sosyal ilişkiler ve fiziksel sağlık üzerinde olumsuz etkiler yaratması durumu olarak tanımlanmaktadır. Araştırmaya 671'i erkek, 679'u kız öğrenci toplam 1350 öğrenci katılmıştır. Katılımcıların yaş, cinsiyet, okul türü, sosyal medya kullanımı ve spora katılım düzeylerine ait kişisel bilgiler toplanmıştır. Sosyal medya kullanım düzeylerini belirlemek için Özgenel ve arkadaşları (2019) tarafından geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan "Ergenler için Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği (ESMBÖ)" kullanılmıştır. Elde edilen verilere göre özel okul öğrencilerinin devlet okulu öğrencilerine göre sosyal medya bağımlılığı ve spora katılımı düzeyleri daha yüksektir. Kız öğrencilerin erkek öğrencilerden daha fazla sosyal medyayı kullandıkları görülmüştür. Erkek öğrencilerinde haftalık spora katılım düzeyleri kız öğrencilerden daha yüksektir. 11-12 yaş grubunda sosyal medya bağımlılığı ve spora katılım yüksek iken 12-13 yaş grubunda bu skorlar düşmeye başlamıştır. Sosyo-ekonomik durumu düşük olanların sosyal medya bağımlılığı ve spora katılım düzeyleri de düşüktür. Sosyo-ekonomik durumu yüksek olan öğrencilerin sosyal medya bağımlılığı ve spora katılım düzeyleri de yüksek bulunmuştur. Sonuç olarak, özel okul öğrencileri ve sosyo-ekonomik düzeyi yüksek olan öğrencilerin sosyal medya bağımlılığı ile spora katılım düzeyleri yüksek, devlet okulu öğrencilerinin ki düşüktür. Burada ekonomik koşulların kişileri konfor alanına çektiği ancak sağlıklı olmak adına fiziksel aktiviteden uzaklaştırdığı sonucuna ulaşılmıştır. Kız öğrencilerin fiziksel aktiviteye katılımlarının düşük, sosyal medya bağımlılıklarının ise yüksek olması kız öğrencileri sosyal medyada sosyalleşme, günceli takip etme, ya da hoşuna giden şeyleri takip etme konusunda aktif kılarken sağlık ve fiziksel gelişim anlamında olumsuz etkilemektedir. Yaş değişkenine göre ortaokul düzeyindeki öğrencilerde yaş ilerledikçe sosyal medya bağımlılığı ve spora katılım düzeylerinde azalma olduğu tespit edilmiştir. Bu durumun okulların son yıllarının sınavlara hazırlanmakla geçmesinden kaynaklandığı, öğrencilerin liselere geçiş sınavlarına yoğunlaşması ve ailelerin başarı algısı, sınav kaygıları, gelecek kaygıları çocuklarını da spordan, sanattan ve ders dışındaki bütün aktivitelerden uzaklaştırmalarına sebep olmaktadır. Bu sebeple öğrencilere en erken yaşlarda zamanın doğru yönetilmesi gerektiği öğretilerek sağlıklı kalabilmeleri adına spor, fiziksel aktivite, egzersiz gibi beden ve ruh sağlığını olumlu etkileyen aktiviteler yapma davranışları ile sosyal medya kullanımı öğretilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal medya bağımlılığı, Spora katılım düzeyleri, Özel okullar, Devlet okulları

Investigation of Social Media Addiction and Sports Participation Levels of Private and Public School Students

ABSTRACT

This study aims to examine social media addiction and sports participation levels of private and public school students. Social media addiction is defined as spending excessive time on digital platforms and its negative effects on personal life, social relationships, and physical health. A total of 1350 students, 671 male and 679 female students, participated in the study. Personal information about the participants' age, gender, school type, social media use, and sports participation levels was collected. In order to determine the level of social media use, the "Social Media Addiction Scale for Adolescents (SAMAS)," which was conducted by Özgenel et al. (2019) for validity and reliability, was used. According to the data obtained, private school students have higher levels of social media addiction and sports participation than public school students. It was observed that female students used social media more than male students. While social media addiction and sports participation were high in the 11-12 age group, these scores started to decrease in the 12-13 age group. Those with low socio-economic status also had low levels of social media addiction and sports participation. Students with higher socio-economic status were also found to have higher levels of social media addiction and sports participation. As a result, private school students and students with high socio-economic status had high levels of social media addiction and sports participation, while public school students had low levels. Here, it was concluded that economic conditions attract people to the comfort zone but distract them from physical activity in order to be healthy. The fact that female students' participation in physical activity is low and their social media addiction is high makes female students active in socializing on social media, keeping up to date, or following what they like, while negatively affecting them in terms of health and physical development. According to the age variable, it was determined that there was a decrease in social media addiction and sports participation levels in middle school students as they get older. This is due to the fact that the last years of school are spent preparing for exams; students' focus on high school transition exams and families' perception of success; and exam concerns and future concerns cause them to take their children away from sports, art, and all activities outside of class. For this reason, students should be taught at the earliest ages that time should be managed correctly, and they should be taught to use social media with the behaviors of doing activities that positively affect physical and mental health, such as sports, physical activity, and exercise, in order to stay healthy.

Keywords: Social media addiction, sports participation levels, private schools, public schools

GİRİŞ

Sosyal medya bağımlılığı, dijital platformlarda aşırı vakit geçirerek, bu platformlarda geçirilen zamanın kişisel yaşam, sosyal ilişkiler ve fiziksel sağlık gibi önemli alanlarda olumsuz etkiler yaratması durumu olarak tanımlanmaktadır¹. Özellikle öğrenciler arasında sosyal medya kullanımının hızla artması, bu bağımlılığın yaygınlaşmasına ve daha ciddi sorunlara yol açmasına neden olmaktadır². Öğrenciler, sosyal medya platformlarında geçirdikleri uzun sürelerle, fiziksel aktivitelerine ayıracak zaman bulamamaktadır³. Bu durum, spora katılım oranlarını doğrudan etkileyerek ekran başında geçirilen sürenin artmasına neden olmaktadır⁴. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) ise, bu artışa karşı öğrencilerin fiziksel aktivitelerinin artırılması gerektiğini vurgularken, dijital medya kullanımının sağlık üzerindeki potansiyel zararlı etkilerine de dikkat çekmektedir⁵.

Öğrencilerin sosyal medya kullanımı ve spora katılım düzeyleri, günümüz eğitim sistemlerinde, bireylerin fiziksel ve zihinsel sağlıklarını doğrudan etkileyen önemli faktörler arasında yer almaktadır. Bu bağlamda özel okullar genellikle öğrencilere daha geniş imkanlar ve kaynaklar sunarak, fiziksel aktiviteye teşvik edici ortamlar yaratmaktadır⁶. Bu okullar, modern spor salonları, yüzme havuzları, açık alanlar ve çeşitli sportif etkinliklerle donatılmış olup, öğrencilerine bu imkanları düzenli olarak sunmaktadır⁷. Bu tür eğitim kurumlarında, öğrencilerin fiziksel sağlıklarına daha fazla önem verilmektedir ve sosyal medya kullanımını dengeleyecek etkinlikler, eğitim programları ve stratejiler geliştirilerek, sağlıklı yaşam alışkanlıkları edinmeleri teşvik edilmektedir⁸. Özel okullarda, öğretmenler ve okul yönetimi tarafından dijital bağımlılıkla mücadele için çeşitli önlemler alınmakta ve öğrencilerin sosyal medya kullanımına dair bilinçlendirme çalışmaları yapılmaktadır⁹. Ayrıca, bu okullarda spor yalnızca bir eğitim aracı olarak değil, aynı zamanda bir yaşam biçimi olarak benimsenmektedir¹⁰. Bu yaklaşım, öğrencilerin daha aktif bir yaşam tarzı geliştirmelerine yardımcı olmakta ve ekran başında geçirilen süreyi dengeleyecek fırsatlar sunmaktadır¹¹. Ücretsiz internet erişimi ve dijital platformlara kolay ulaşım, öğrencilerin daha fazla ekran başında vakit geçirmelerine sebep olmakta, bu da sosyal medya bağımlılığına zemin hazırlamaktadır¹². Öte yandan, devlet okulları genellikle sınırlı kaynaklarla faaliyet göstermekte olup, bu durum öğrencilerin fiziksel aktivitelere erişim olanaklarını kısıtlamaktadır¹³. Bu durum, devlet okullarındaki öğrencilerin spora katılım düzeylerini doğrudan etkilemekte ve fiziksel aktiviteye katılımı sınırlamaktadır¹⁴.

Dijital medya ve sosyal medya kullanımının artması, öğrencilerin spor gibi fiziksel aktivitelere ayırdığı zamanı daha da azaltmakta ve bu da genel sağlık durumlarına olumsuz yansımaktadır¹⁵. DSÖ'nün verilerine göre, dünya genelinde 13-17 yaş arasındaki öğrencilerin büyük bir kısmı yeterli düzeyde fiziksel aktivite yapmamaktadır ve bu durum, sosyal medya kullanımının artmasıyla doğrudan ilişkilidir¹⁶. Öğrenciler sosyal medya platformlarında geçirdikleri süreyi artırdıkça, fiziksel aktivitelerle geçirdikleri zaman azalmakta ve bu da sağlık sorunlarına yol açmaktadır¹⁷.

Sonuç olarak, sosyal medya bağımlılığı ile spora katılım düzeyleri arasındaki ilişkiyi anlamak, sağlıklı bir nesil yetiştirmek için kritik bir öneme sahiptir. Öğrencilerin dijital bağımlılıklarını kontrol altına almak ile daha fazla fiziksel aktivite yapmalarını teşvik etmek amacıyla okullarda etkili stratejilerin geliştirilmesi elzemdir.

MATERYAL VE METOT

Araştırmanın Modeli

Araştırma nicel bir araştırma olup genel tarama modellerinden ilişkisel tarama modelinde desenlenmiştir. İlişkisel tarama modeli, iki ve daha fazla değişken arasında bir değişim olup olmadığını, varsa derecesini belirlemeyi hedefleyen araştırma modelleridir¹⁸.

Araştırma Grubu

Araştırma grubunu yaşları 11-14 arasında değişen ilköğretim kademesinin ortaokul bölümünde eğitim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmaya toplamda 1350 öğrenci dahil edilmiştir. Bu öğrenciler özel ve devlet okullarından seçilmiştir. Özel okullardan 307'si kız ve 311'i erkek öğrenci olmak üzere toplam 618 öğrenci, Devlet okullarından ise 372'si kız ve 360'ı erkek öğrenci olmak üzere toplamda 732 devlet öğrenci araştırmaya katılmıştır. Toplamda kız öğrenci sayısı 679, erkek öğrenci sayısı 671 kişidir.

Verilerin Toplanması

Veriler toplanmadan önce Kırıkkale Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma Etik Kurulundan etik kurul onayı alınmıştır. (Etik kurul tarihi 18.11.2024, Oturum No: 11/7) dir. Verilerin toplanmasında öncelikli olarak, yaş cinsiyet, okul türü, algılanan sosyo-ekonomik düzey, haftalık spora katılım sayısını belirleyen kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Daha sonra Özgenel ve arkadaşları (2019)¹⁹ tarafından geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan "Ergenler için Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği (ESMBÖ)" kullanılmıştır¹⁹. Ölçek, APA DSM-5 kriterlerine göre geliştirilmiştir. Ölçek formu 5'li Likert olarak derecelendirilmiştir (Hiçbir zaman-1, Nadiren-2, Bazen-3, Çoğunlukla-4, Her zaman-5). Ölçek 9 maddeden oluştuğu için bir katılımcı ölçekten en az 9 puan, en fazla 45 puan alınabilmektedir. Ölçekten toplam puan elde etmek için tüm maddelere verilen cevaplar toplanmaktadır. Ayrıca toplam puan madde sayısına bölünerek aritmetik ortalama da hesaplanmaktadır. Hesaplanan toplam puanın veya aritmetik ortalamının yüksekliği bireyin sosyal medya bağımlılığının yüksek, toplam puanın veya aritmetik ortalamasının düşüklüğü bireyin sosyal medya bağımlılığının düşük olduğuna işaret etmektedir. Ölçeğe ait güvenilirlik (Cr- α) katsayısı 0,904'tür.

Verilerin Analizi

Araştırmanın güvenilirliğini değerlendirmek amacıyla Cronbach's Alpha katsayısı hesaplanmıştır. Verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiş ve bu nedenle parametrik testler tercih edilmiştir. İki grup arasındaki farklılıkların incelenmesinde bağımsız örneklem t-testi kullanılmıştır. Etki büyüklüklerinin yorumlanmasında Cohen's d değerleri dikkate alınmıştır. Sosyo-ekonomik durum, cinsiyet ve yaş gruplarına göre sosyal medya kullanımı ile spora katılım düzeylerinin karşılaştırılmasında ANOVA testi uygulanmıştır. Tüm istatistiksel analizler SPSS 25.0 programı aracılığıyla gerçekleştirilmiş ve sonuçlar ortalama ve standart sapma değerleriyle birlikte tablo formatında sunulmuştur. Ayrıca, p değerleri 0.005 ile 0.001 düzeyinde anlamlılık gösterdiğinde sonuçlar istatistiksel olarak dikkate alınmıştır. Veriler, katılımcıların demografik özelliklerine ve spora katılım düzeylerine dair kapsamlı bir görünüm sağlamaktadır.

BULGULAR

Tablo 1. Katılımcıların Kişisel Bilgi Formunda Yer Alan Sorulara Verdikleri Cevaplara Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları

Değişkenler	Grup	N	%
Yaş	11	342	25.3
	12	351	26.0
	13	315	23.3
	14	342	25.3
Cinsiyet	Erkek	671	49.6
	Kız	679	50.4
Okul Türü	Özel	618	45.8
	Devlet	732	54.2
Algılanan Sosyo-ekonomik Durum	Düşük ¹	459	34.0
	Orta ²	515	38.2
	Yüksek ³	376	27.8
Haftalık spora katılım düzeyleri	Düşük (0-1) ¹	482	35.6
	Orta (2-3) ²	580	43.0
	Yüksek (4-5) ³	288	21.4

Tablo 1’de yaş, cinsiyet, okul türü, algılanan sosyo-ekonomik durum ve haftalık spora katılım düzeylerinin değişkenlerinin yüzdelik dağılımları belirlenmiştir. Yaş değişkenine göre katılımcıların %25.3’ ü 11 yaşında, %26.0’ ı 12 yaşında, %23.3’ü 13 yaşında, %25.3’ü 14 yaşındadır. Cinsiyetlerine göre Katılımcıların %49.6’ sı erkek iken %50.4’ ü kadındır. Okul türü değişkenine göre katılımcıların %45.8’ i Özel okul, %54.2’si devlet okulu öğrencisidir. Algılanan sosyo-ekonomik durum değişkenine göre katılımcıların %34.0’ ı “düşük”, %38.2’ si “normal”, %27.8’ i “yüksek” sosyo- ekonomik durumdadır. Haftalık spora katılım düzeyleri değişkenine göre katılımcıların %35.6’ ı “düşük (0-1)”, %43.0’si “normal (2-3)”, %21.4’inin “yüksek (4-5)” oranlarda haftalık spora katılım düzeylerine sahip oldukları tespit edilmiştir.

Tablo 2. Özel ve Devlet Okulu Öğrencilerinin Yaş ve Cinsiyetlerine Göre Sosyal Medya Bağımlılığının Karşılaştırması

Yaş Grubu	Cinsiyet	Özel Okul (n=618)	Devlet Okulu (n=732)	t	p	Cohen's d	Özel okul öğrenci sayısı	Devlet okul öğrenci sayısı
11 Yaş	Kız	3.4 ± 0.4	2.5 ± 0.5	2.25	0.001*	1.99	77	98
	Erkek	3.1 ± 0.5	2.4 ± 0.6	2.40	0.001*	1.27	75	92
12 Yaş	Kız	3.5 ± 0.5	2.5 ± 0.4	2.90	0.001*	2.21	80	98
	Erkek	3.1 ± 0.4	2.3 ± 0.6	2.10	0.001*	1.57	75	98
13 Yaş	Kız	3.5 ± 0.4	2.4 ± 0.5	2.50	0.001*	2.43	73	83
	Erkek	2.9 ± 0.6	2.1 ± 0.7	1.67	0.001*	1.23	80	79
14 Yaş	Kız	3.3 ± 0.4	2.3 ± 0.5	2.80	0.001*	2.21	77	93
	Erkek	2.7 ± 0.5	2.1 ± 0.4	2.50	0.001*	1.33	81	91

*p< 0.001

Tablo 2’de özel ve devlet okulu öğrencilerinin yaş ve cinsiyetlerine göre sosyal medya bağımlılığının karşılaştırmaktadır. Özel ve devlet okulundaki 11 yaş, 12 yaş, 13 yaş, 14 yaş kız öğrenciler arasında sosyal medya bağımlılığına göre anlamlı fark olduğu belirlenmiştir (p<0.001). Özel ve devlet okulundaki 11 yaş, 12 yaş, 13 yaş, 14 yaş erkek öğrenciler arasında sosyal medya bağımlılığına göre anlamlı fark vardır (p<0.001).

Özel ve devlet okulundaki her yaş grubu için kız öğrenciler arasındaki anlamlı farkın özel okul kız öğrencilerinin aleyhine olup, sosyal medya bağımlılık skorlarının yüksek olduğu görülmüştür. Özel ve devlet okulundaki her yaş grubu için erkek öğrenciler arasında anlamlı farkın özel okul erkek öğrencilerinin aleyhine skorlarının yüksek olduğu görülmüştür. Etkilerin büyüklüğü Cohen's d ile anlamlı farkın "neredeyse mükemmel" düzeyde olduğunu göstermektedir. Bu bulgular, özel okuldaki öğrencilerin sosyal medya bağımlılığının belirgin biçimde daha yoğun olduğunu ortaya koymaktadır.

Tablo 3. Özel ve Devlet Okulu Öğrencilerinin Yaş ve Cinsiyet Değişkenlerine Göre Spora Katılım Düzeylerinin Karşılaştırması

Yaş Grubu	Cinsiyet	Özel Okul (n=618)	Devlet Okulu (n=732)	t	p	Cohen's d	Özel okul öğrenci sayısı	Devlet okul öğrenci sayısı
11 Yaş	Kız	3.7 ± 0.6	2.1 ± 0.5	-2.14	0.001*	2.90	77	98
	Erkek	3.9 ± 0.5	2.6 ± 0.4	-2.70	0.001*	2.82	75	92
12 Yaş	Kız	3.6 ± 0.7	2.5 ± 0.6	-2.01	0.001*	1.69	80	98
	Erkek	3.8 ± 0.5	2.4 ± 0.7	-1.88	0.001*	2.31	75	98
13 Yaş	Kız	2.9 ± 0.6	2.1 ± 0.5	-0.62	0.001*	1.45	73	83
	Erkek	3.5 ± 0.5	2.2 ± 0.4	-1.23	0.001*	2.88	80	79
14 Yaş	Kız	3.3 ± 0.6	2.2 ± 0.5	-2.67	0.001*	2.00	77	93
	Erkek	3.4 ± 0.7	2.3 ± 0.6	-1.50	0.001*	1.69	81	91

*p< 0.001

Tablo 3'de özel ve devlet okulu öğrencilerinin yaş ve cinsiyetlerine göre spora katılım düzeyleri karşılaştırılmaktadır. Verilere göre özel okul öğrencilerinin spora katılım düzeylerinin devlet okulundaki öğrencilere göre belirgin şekilde daha yüksek olduğunu görülmüştür. Tüm yaş gruplarında (11-14 yaş), özel okul ve devlet okulunda eğitim alan hem kız hem de erkek öğrenciler arasında spora katılım düzeylerinde anlamlı farklar bulunmaktadır (p<0.001), Cohen's d etki büyüklüğü değerleri anlamlı farkın "neredeyse mükemmel" düzeyde olduğunu göstermektedir. Bu sonuçlar, özel okul öğrencilerinin spor faaliyetlerine daha aktif katıldığını ortaya koymaktadır.

Tablo 4. Öğrencilerinin Cinsiyetlerine Göre Sosyal Medya Bağımlılığı ve Spora Katılım Düzeylerinin Karşılaştırması

Değişkenler	Cinsiyet	ort±ss	n	t	p	Cohen's d
Sosyal Medya Kullanımı	Erkek	3.0±0.4	671	0.632	0.005*	0.35
	Kız	3.4±0.8	679			
Spora Katılım Düzeyleri	Erkek	3.6±0.9	671	0.541	0.005*	0.22
	Kız	3.3±0.6	679			

*p< 0.005

Tablo 4'te özel ve devlet okulu öğrencilerinin cinsiyetlerine göre sosyal medya bağımlılığı ve spora katılım düzeylerinin verileri incelendiğinde, sosyal medya bağımlılığı erkek öğrencilerin ortalaması 3.0 ± 0.4, kız öğrencilerin ise 3.4 ± 0.8 olarak belirlenmiş olup, kız öğrencilerin erkek öğrencilerden daha fazla sosyal medya kullandıklarından doğan bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmüştür (p<0.005). Bu anlamlı farkın etki büyüklüğünün ise "neredeyse mükemmel"(0.35) olduğu görülmektedir. Spora katılım düzeyleri açısından, erkeklerin ortalaması 3.6 ±

0.9, kızların ise 3.3 ± 0.6 olup, erkek öğrenciler lehine anlamlı bir farkın olduğu görülmüştür ($p < 0.005$). Bu anlamlı farkın etki büyüklüğünün ise “neredeyse mükemmel”(0.22) olduğu görülmektedir. Her iki değişken açısından cinsiyetler arasında belirgin farklılıklar gözlemlenmiştir.

Tablo 5. Özel ve Devlet Okulu Öğrencilerinin Yaşlarına Göre Sosyal Medya Bağımlılığı ve Spora Katılım Düzeylerinin Karşılaştırması

Değişkenler	Yaş	ort±ss	n	F	p	Tukey's test
Sosyal Medya Kullanımı	11 ¹	2.9 ± 0.6	342	19.670	0.005*	1=2>3=4
	12 ²	2.9 ± 0.7	351			
	13 ³	2.7 ± 0.2	315			
	14 ⁴	2.6 ± 0.3	342			
Spora Katılım Düzeyleri	11 ¹	3.1 ± 0.9	342	18.450	0.005*	1=2>3=4
	12 ²	3.1 ± 0.7	351			
	13 ³	2.8 ± 0.5	315			
	14 ⁴	2.7 ± 0.3	342			

* $p < 0.005$

Tablo 5'te özel ve devlet okulu öğrencilerinin yaşlarına göre sosyal medya bağımlılığı ve spora katılım düzeylerini ait veriler incelenmiştir. Sosyal medya kullanım düzeyinde 11 ve 12 yaş grubunda en yüksek (2.9 ± 0.6), 13 yaş grubunda (2.7 ± 0.2), 14 yaş grubunda ise (2.6 ± 0.3) seviyededir. Yaş grupları arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0.005$). Spora katılım düzeylerinde ise 11 ve 12 yaş grubu en yüksek ortalamaya (3.1 ± 0.9) sahipken, 13 yaş grubu (2.8 ± 0.5), 14 yaş grubu (2.7 ± 0.3) olarak belirlenmiştir. Elde edilen verilere göre yaş grupları arasında anlamlı fark görülmüştür ($p < 0.005$).

Tablo 6. Özel ve Devlet Okulu Öğrencilerinin Sosyo-Ekonomik Durumlarına Göre Sosyal Medya Bağımlılığı ve Spora Katılım Düzeylerinin Karşılaştırması

Değişkenler	Ekonomik durum	ort±ss	n	F	p	Tukey's test
Sosyal Medya Kullanımı	Düşük ¹	2.9 ± 0.5	459	14.210	0.001*	1<2<3
	Orta ²	3.4 ± 0.4	515			
	Yüksek ³	3.8 ± 0.6	376			
Haftalık Spora Katılım Düzeyleri	Düşük (0-1) ¹	2.5 ± 0.5	482	15.370	0.001*	1<2<3
	Orta (2-3) ²	3.1 ± 0.6	580			
	yüksek(4-5) ³	3.6 ± 0.9	288			

* $p < 0.001$

Tablo 6'da özel ve devlet okulu öğrencilerinin sosyo-ekonomik durumlarına göre sosyal medya bağımlılığı ve spora katılım düzeyleri incelendiğinde, “Düşük” sosyo-ekonomik düzeye sahip öğrencilerin sosyal medya bağımlılık ortalaması 2.9, “normal” ekonomik düzeye sahip öğrencilerin sosyal medya bağımlılık ortalaması 3.4 ve yüksek ekonomik düzeye sahip öğrencilerin sosyal medya bağımlılık ortalaması 3.8'dir. Katılımcıların sosyo-ekonomik durumlarına göre sosyal medya bağımlılığı arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0.001$). Spora katılım düzeyleri ise “düşük” spora katılım düzeylerine sahip öğrencilerin spora katılım ortalaması 2.5, “normal” spora katılım düzeylerine sahip öğrencilerin spora katılım ortalaması 3.1 ve “yüksek” spora katılım düzeylerine sahip öğrencilerin spora katılım ortalaması 3.6'dır Katılımcıların sosyo-ekonomik durumlarına spora katılım düzeyleri arasında anlamlı fark olduğu görülmüştür ($p < 0.001$).

TARTIŞMA

Bu çalışmanın amacı özel ve devlet okulu eğitim alan öğrencilerinin sosyal medya bağımlılığı ile spora katılım düzeylerini belirlemeyi amaçlamaktadır. Çalışmadan elde edilen bulgular analiz edildiğinde araştırmaya katılan öğrencilerin, yaş, cinsiyet, okul türü, algılanan sosyo-ekonomik durum, haftalık spora katılım düzeyi değişkenlere göre dağılımın homojen olduğu belirlenmiştir.

Özel ve devlet okulu öğrencilerinin yaş ve cinsiyetlerine göre sosyal medya bağımlılığı düzeyleri incelendiğinde, özel ve devlet okulundaki kız öğrenciler arasında her yaş (11 yaş, 12 yaş, 13 yaş, 14 yaş) grubunda anlamlı fark tespit edilmiştir. Özel ve devlet okulundaki erkek öğrenciler arasında her yaş grubunda anlamlı fark tespit edilmiştir. Bu anlamlı farkın her yaş grubu için, her iki cinsiyet için etki büyüklükleri oldukça yüksektir. Sosyal medya bağımlılığını yaş ve cinsiyet bakımından değerlendirdiğimizde özel okul öğrencilerinin skorlarının devlet okulu öğrencilerinin skorlarından yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Sosyal medya bağımlılığı açısından kadınların erkeklere göre daha yüksek ortalama puana sahip olduğu ifade edilmiştir²⁰. Lise düzeyindeki öğrencilere yaptığı çalışmada sosyal medya bağımlılığı skorlarında kız ve erkek öğrenciler arasında anlamlı bir farklılık olmadığını belirtmiştir²¹. Yapılan çalışmalarda "sosyal medya bağımlılığında" erkek öğrencilerin skorlarının yüksek olduğunu belirtmiştir^{22,23,24,25,26,27}. 12 yaş grubu öğrencilerin 11 yaş grubu öğrencilerden daha fazla sosyal medya kullandığını ve özel okul öğrencilerinin devlet okulu öğrencilerine göre dijital medya okuryazarlığının yüksek olduğunu belirtmiştir²⁸.

Özel ve devlet okulu öğrencilerinin yaş ve cinsiyet değişkenlerine göre spora katılım düzeyi verilerine göre, özel okul öğrencilerinin spora katılım düzeylerinin devlet okulu öğrencilere göre belirgin şekilde daha yüksek skorlarda olduğu görülmüştür. Özel okul ve devlet okulunda eğitim alan hem kızların yaşları içinde kendi arasında, hem de erkek öğrencilerin yaşları içinde kendi arasında spora katılım düzeylerinde anlamlı farklar bulunmuştur. Etki büyüklüğü değerleri ise, bu anlamlı farkın "neredeyse mükemmel" düzeyde olduğunu göstermektedir. Hangi cinsiyet ya da hangi yaş grubunda olursa olsunlar spora katılım düzeyleri bakımından özel okul öğrencilerinin devlet okulunda okuyan öğrencilerden daha avantajlı oldukları görülmüştür. Bunun yanı sıra spora katılım düzeylerini yaş gruplarına göre karşılaştırdığımızda ise, 11-12 yaş grubunun spora katılım düzeylerinin 13-14 yaş grubundan daha yüksek olduğu görülmüştür. Yaş ilerledikçe spora katılım düzeyleri azalmaktadır. Bunun durumun 13-14 yaş öğrencilerinin liselere giriş sınav yıllarına yaklaşılmasından kaynaklı olarak daha çok ders çalışma sorumlu içinde olabileceği ve ailelerin çocuklarını ders çalışmaları konusunda daha çok baskılamaları ile ilgili olabileceği düşünülmektedir. Özel okul öğrencilerinin ekonomik olarak imkanlarının daha geniş olduğunu düşünülürse ailelerin çocuklarını dershaneye gitmeleri ya da özel ders almaları gerektiği şeklindeki yönlendirmeleri olabilir. Yapılan çalışmalarda erkeklerin fiziksel aktivite skorlarının daha yüksek olduğu belirtilmiştir^{29,30,31}.

Öğrencilerin cinsiyetlerine göre sosyal medya bağımlılığı ve spora katılım düzeyleri verileri incelendiğinde, kız öğrencilerin erkek öğrencilerden daha fazla sosyal medya bağımlılıkları olduğu, spora katılım düzeyleri açısından, erkeklerin öğrencilerin skorlarının kız öğrencilerin skorlarından daha yüksek olduğu görülmüştür. Her iki değişken açısından cinsiyetler arasında belirgin farklılıklar gözlemlenmiştir. Sosyal medya bağımlılığında kızlar, spora katılım düzeyinde erkekler daha yüksek skorlara sahiptir^{9,10,11,12}. sınıflara yaptığı çalışmada cinsiyet değişkenine göre sosyal medya

kullanımında kız ve erkek öğrenciler arasında bir fark olmadığını belirtmiştir. Dijital bağımlılık düzeyinde ise erkek öğrencilerin kız öğrencilerden skorları daha yüksektir³². Cinsiyet değişkenine göre kız öğrencilerin daha yüksek dijital bağımlılıkları olduğunu tespit etmiştir³³. Erkek öğrencilerin dijital bağımlılık düzeylerinin yüksek olduğunu ancak sosyal medya bağımlılığında ise kız öğrencilerin erkek öğrencilerden daha yüksek skorlarda olduğunu belirtmiştir³⁴.

Özel ve devlet okulu öğrencilerinin yaşlarına göre sosyal medya bağımlılığı ve spora katılım düzeylerine ait veriler incelendiğinde, sosyal medya bağımlılığının 11 ve 12 yaş grubunda en yüksek, 13-14 yaş grubunda ise daha düşük seviyededir. Yaş ilerledikçe sosyal medya bağımlılığı skorlarında düşüş olduğu tespit edilmiştir. Yaş değişkenine göre spora katılım düzeylerinde ise 11 ve 12 yaş grubu en yüksek ortalamaya sahipken, 13 ve 14 yaş grubunda skorların düşmeye başladığı tespit edilmiştir. Yaş ilerledikçe spora katılım düzeylerinde azalma olduğu sonucuna varılmıştır. Yapılan bir çalışmada 9. Sınıf öğrencilerinin dijital bağımlılık düzeylerinin 12. Sınıf öğrencilerinden skorlarının daha yüksek olduğunu belirtmiştir³⁵. Yaşın teknoloji bağımlılığı düzeyi arasında anlamlı bir ilişki olduğunu belirtmiştir³⁶. Öğrencilerin teknoloji bağımlılıkları ile spora bağlılık düzeyleri arasında anlamlı ilişki olduğunu tespit etmiştir³⁷. Katılımcıların spora olan bağlılıkları arttıkça teknoloji bağlılıklarının arttığını belirtmiştir. Spor ortamının oluşturulması, teşvik edilmesi fiziksel aktivite tutum ve davranışlarını geliştirebileceği ve dijital bağımlılığı düşürebileceği sonucuna varmıştır³⁸. Günlük oyun oynama süresinin fiziksel aktivite düzeyini etkilemediği saptanmıştır³⁹. Günlük spora katılım düzeyinin dijital oyun bağımlılığını anlamlı bir şekilde etkilediği ve spora katılım arttıkça bağımlılığın azaldığı saptanmıştır⁴⁰.

Özel ve devlet okulu öğrencilerinin sosyo-ekonomik durumlarına göre sosyal medya bağımlılığı ve spora katılım düzeyleri incelendiğinde, sosyo-ekonomik düzeyleri düşük olan öğrencilerin sosyal medya bağımlılığı ve spora katılım düzeyleri de “Düşük”, sosyo-ekonomik düzeyleri yüksek olan öğrencilerin sosyal medya bağımlılığı ve spora katılım düzeylerinin “yüksek” olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Sosyo-ekonomik düzeyleri özel okul öğrencilerinin yüksek olduğu düşünülürse özel okul öğrencilerinin sosyal medya bağımlılıkları ve spora katılım düzeylerinin de yüksek olduğu yukarıdaki diğer tablolarda da görülmüştür. Sosyo-ekonomik durumun da sosyal medya bağımlılığı ve spor katılım düzeyleri üzerinde önemli bir etkisi olduğu tespit edilmiştir. Yapılan çalışmada sosyo-ekonomik düzey ile dijital bağımlılık arasında anlamlı bir fark bulamamıştır^{41,42}. Sosyo-ekonomik durumu iyi olan öğrencilerin dijital bağımlılık düzeylerinde yüksek olduğunu belirtmiştir⁴³.

Sonuç olarak, özel okul öğrencilerinin devlet okulu öğrencilerine kıyasla sosyo-ekonomik düzeyleri daha yüksektir. Bu sosyo-ekonomik imkanlar özel okul öğrencilerini dijital araçlara daha hızlı ve fazla ulaşma imkanı sağladığından, hem okul hem de okul dışında istediği spor branşını yapma fırsatı sunduğundan kaynaklı olarak özel okul öğrencilerinin devlet okulu öğrencilerine göre sosyal medya bağımlılığı ile spora katılım düzeylerinin daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Cinsiyet değişkenine göre kız öğrencilerin sosyal medya bağımlılığı yüksek, spora katılım düzeyleri düşüktür, erkek öğrencilerin sosyal medya bağımlılıkları düşük, spora katılım düzeyleri yüksektir. Yaş değişkenine göre ortaokul düzeyindeki öğrencilerde yaş ilerledikçe sosyal medya bağımlılığı ve spora katılım düzeylerinde azalma olduğu tespit edilmiştir.

Sosyal medya bağımlılığı ile spora katılım düzeyleri arasında önemli bir ilişki vardır. Öğrencilerin sosyal medya bağımlılıklarının yüksek olması, fiziksel aktivitelere ayırdıkları zamanı kısıtlamakta ve bu durum sağlık üzerinde olumsuz etkilere yol açmaktadır. Özel okullardaki öğrenciler, spor aktivitelere daha fazla katılırken, sosyal medya bağımlılıkları da yüksek düzeyde gözlemlenmiştir. Elde edilen veriler, sosyal medya kullanım düzeylerini kontrol altına alabilmek ve öğrencileri fiziksel aktivitelere yönlendirmek amacıyla eğitim kurumlarında daha fazla strateji ve program geliştirilmesi gerektiği göstermektedir. Özellikle düşük sosyo-ekonomik duruma sahip öğrenciler için fiziksel aktivite fırsatlarının artırılması faydalı olacaktır. Ayrıca, öğretmenler ve okul yönetimleri, öğrencileri bilinçlendirme ve sağlıklı alışkanlıklar kazandırma konusunda daha aktif bir rol almalıdır. Sağlıklı bir nesil yetiştirmek için dijital medya kullanımının dengelenmesi, bilinçli kullanılması konusunda öğrencilerin yönlendirilmesi ve sporun teşvik edilmesi kritik öneme sahiptir.

KAYNAKLAR

1. Zhao L. (2021). The impact of social media use types and social media addiction on subjective well-being of college students: A comparative analysis of addicted and non-addicted students. *Computers in Human Behavior Reports*. 4, 100122.
2. Bozzola E., Spina G., Agostiniani R., Barni S., Russo R., Scarpato E., ... Staiano A. (2022). The use of social media in children and adolescents: Scoping review on the potential risks. *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 19(16),9960.
3. Kwok C., Leung PY., Poon KY., Fung XC. (2021). The effects of internet gaming and social media use on physical activity, sleep, quality of life, and academic performance among university students in Hong Kong: A preliminary study. *Asian Journal of Social Health and Behavior*. 4(1), 36-44.
4. Uğurlu D., Yapıcı H., Emlek B., Gök O., Ünver R., Güllü M. (2024). Comparison of some parametric characteristics of adolescents and their attitudes towards physical activity. *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*. 9(2), 238-256.
5. Zaccagni L., Toselli S., Barbieri D. (2021). Physical activity during COVID-19 lockdown in Italy: a systematic review. *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 18(12), 6416.
6. Kunkel T., Baker BJ., Baker III TA., Doyle,JP. (2021). There is no nil in NIL: Examining the social media value of student-athletes' names, images, and likeness. *Sport Management Review*. 24(5), 839-861.
7. Pawlikowska-Piechotka A. (2021). Sports and recreation facilities in schools-history and present state. *Sport and Tourism. Central European Scientific Journal*. 4(1), 89-113.
8. Pérez-Jorge D., González-Luis MA., Rodríguez-Jiménez MDC., & Ariño-Mateo, E. (2021). Educational programs for the promotion of health at school: A systematic review. *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 18(20), 10818.
9. Throuvala MA., Griffiths MD., Rennoldson M., Kuss DJ. (2021). Policy recommendations for preventing problematic internet use in schools: a qualitative study of parental perspectives. *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 18(9), 4522.
10. Karasievych S., Maksymchuk B., Kuzmenko V., Slyusarenko N., Romanyshyna O., Syvokhop E., ... Maksymchuk I. (2021). Training future physical education

- teachers for physical and sports activities: Neuropedagogical approach. *BRAIN. Broad Research in Artificial Intelligence and Neuroscience*. 12(4), 543-564.
11. Uğurlu D., Yapıcı H., Emlek B., Güllü M., Doğan AA. (2024). Obesity among adolescent students in private and public schools investigation of awareness: a cross-sectional study. *Journal of Medicine and Palliative Care*. 5(1), 72-79.
  12. Mahoney JL., Weissberg RP., Greenberg MT., Dusenbury L., Jagers RJ., Niemi K., ... Yoder N. (2021). Systemic social and emotional learning: Promoting educational success for all preschool to high school students. *American Psychologist*. 76(7), 1128.
  13. Pozas M., Letzel V., Schneider C. (2021). 'Homeschooling in times of corona': exploring Mexican and German primary school students' and parents' chances and challenges during homeschooling. *European Journal of Special Needs Education*. 36(1), 35-50.
  14. Slavinski T., Bjelica D., Pavlović D., Vukmirović V. (2021). Academic performance and physical activities as positive factors for life satisfaction among university students. *Sustainability*. 13(2), 497.
  15. Brailovskaia J., Ozimek P., Bierhoff HW. (2021). How to prevent side effects of social media use (SMU)? Relationship between daily stress, online social support, physical activity and addictive tendencies—A longitudinal approach before and during the first Covid-19 lockdown in Germany. *Journal of Affective Disorders Reports*. 5, 100144.
  16. Aubert S., Barnes JD., Demchenko I., Hawthorne M., Abdeta C., Abi Nader P., ... Tremblay MS. (2022). Global matrix 4.0 physical activity report card grades for children and adolescents: results and analyses from 57 countries. *Journal of Physical Activity and Health*. 19(11), 700-728.
  17. Kolhar M., Kazi RNA., Alameen A. (2021). Effect of social media use on learning, social interactions, and sleep duration among university students. *Saudi Journal of Biological Sciences*. 28(4), 2216-2222.
  18. Karasar N. (2019). Bilimsel araştırma yöntemi: kavramlar, ilkeler, teknikler. Nobel Akademik Yayıncılık. İkinci Yazım, 34. Basım. Ankara.
  19. Özgenel M., Canpolat Ö., Ekşi H. (2019). Ergenler için sosyal medya bağımlılığı ölçeği (esmbö): geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Addicta: The Turkish Journal on Addictions*. 6, 631-664.
  20. Karagün E., Tapşın FO. (2024). Spor yapan bireylerin sosyal medya bağımlılık düzeylerinin cinsiyet açısından incelenmesi. *Spor ve Rekreasyon Araştırmaları Dergisi*. 6(1), 36-45.
  21. Uğurlu D. (2023) Ortaöğretim öğrencilerinin dijital bağımlılık düzeyleri ile beden eğitimi ve spora yönelik eğilimlerinin karşılaştırılması. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden eğitimi ve Spor Öğretmenliği Ana Bilim Dalı. Ankara.
  22. Kaya Z., Vangölü MS. (2023). Lise öğrencilerinin dijital bağımlılık ve iyi oluş düzeylerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi. *E-International Journal of Educational Research*. 14(1).
  23. Üzgü MA., Bozgüney R., Can B., Ozlu M., Akat A., Güneş F., Çalık F. (2023). Üniversite öğrencilerinin dijital bağımlılık ve yalnızlık düzeylerinin incelenmesi. *Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*. 3(1), 75-82
  24. Li H., Wang S. (2013). The role of cognitive distortion in online game addiction among chinese adolescents. *Children and Youth Services Review*. 35(9), 1468-1475.

25. Arslan A., Bardakçı S. (2020). Üniversite öğrencilerinin dijital bağımlılık düzeylerinin iletişim becerileri üzerindeki etkisinin incelenmesi. *Gençlik Araştırmaları Dergisi*. 8(20), 36-70.
26. Arıkan G., Öztürk A. (2020). Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin dijital oyun bağımlılığı düzeylerinin incelenmesi (Güneydoğu Anadolu Örneği). *Spor Eğitim Dergisi*. 4(3), 157-168.
27. Altınok M. (2021). Lise Öğrencilerinin dijital bağımlılık ve yaşam doyumunun incelenmesi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*. 19(1), 262-291.
28. Durmaz A., Taşçı SA. (2021). Ortaokul öğrencilerinin sosyal medya kullanımı ve dijital okuryazarlıklarının farklı değişkenler açısından incelenmesi. *Kapadokya Eğitim Dergisi*. 2(2), 26-31.
29. Güllü M., Yapıcı H. (2022). Adölesanların fiziksel aktivite motive edicilerine ilişkin bakış açıları: kesitsel bir çalışma. *Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi*. 24(2), 388-396.
30. Çifçi F., Ballıkaya E. (2023). Ortaokul öğrencilerinin fiziksel aktivite düzeyleri ile fiziksel aktiviteye yönelik motivasyonları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*. 6(1), 186-200.
31. Yıldırım M., Bayrak C. (2019). Üniversite öğrencilerinin spora dayalı fiziksel aktivitelere katılımları ve yaşam kalitelerinin akademik başarı ve sosyalleşme üzerine etkisi (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Örneği). *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 34(1), 123-144.
32. Erkek A., Pekel AÖ., Taşgın Ö., Uzun A. (2022). Orta ergenlik dönemindeki bireylerin fiziksel aktivite düzeyleri ile yaşam kalitesi arasındaki farkların belirlenmesi. *Türkiye Spor Bilimleri Dergisi*. 6(2), 83-92.
33. Konar N., Örsek ŞE., Kurtoğlu A. (2023). Fen lisesi öğrencilerinin farklı değişkenlere göre fiziksel aktivite düzeylerinin incelenmesi. *Aksaray University Journal of Sport and Health Researches*. 4(1), 1-10.
34. Arslan A. (2019). Ortaöğretim öğrencilerinin dijital bağımlılık düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi: Sivas ili örneği. *Gazi Eğitim Bilimleri Dergisi*. 5(2), 63-80.
35. Arslan A., Kırık AM., Karaman M., Çetinkaya A. (2015). Lise ve üniversite öğrencilerinde dijital bağımlılık. *Uluslararası Hakemli İletişim ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*. 8, 34-58.
36. Eryılmaz S., Çukurluöz Ö. (2018). Lise öğrencilerinin dijital bağımlılıklarının incelenmesi: Ankara ili, Çankaya ilçesi örneği. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*. 17(67), 889-912.
37. Gündüzalp C., Yıldız EP. (2020). Spor yapan bireylerin teknoloji bağımlılık düzeylerinin demografik özelliklerine göre incelenmesi. *Ekev Akademi Dergisi*. (82), 23-43.
38. Eski T., Yılmaz BH. (2024). Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin teknoloji bağımlılıkları ile spora bağlılık düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *The Online Journal of Recreation and Sports*. 13(3), 269-276.
39. Gülbetekin E., Güven E., Tuncel E. (2021). Adölesanların dijital oyun bağımlılığı ile fiziksel aktivite tutum ve davranışlarını etkileyen faktörler. *Bağımlılık Dergisi*. 22(2), 148-160.
40. Hazar Z., Demir G, Namlı S, Türkeli A. (2017). Ortaokul öğrencilerinin dijital oyun bağımlılığı ve fiziksel aktivite düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*. 11(3), 320332.
41. Karayağız-Muslu G, Bolışık B. (2009). Çocuk ve gençlerde internet kullanımı. *TSK Koruyucu Hekimlik Bülteni*. 8(5), 445-450.

42. Bülbül H., Tunç T., Aydil F. (2018). Üniversite öğrencilerinde oyun bağımlılığı: Kişisel özellikler ve başarı ile ilişkisi. *Ömer Halisdemir Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*. 11(3), 97-111.
43. Kayri M., Günüş S. (2016). Yüksek ve düşük sosyoekonomik koşullara sahip öğrencilerin internet bağımlılığı açısından karşılaştırmalı olarak incelenmesi. *The Turkish Journal on Addictions*. 3(2), 165-183.

